

XIII

KORUNK

EGYED PÉTER

ALAPÍTÁS

BALON-RUFF ZSOLT

IMAGINÁCIÓ: VILÁGLÁS

FÜSSI NAGY GÉZA

HATÁRTALAN SZAKRÁLIS TÉR: FEKETE-AFRIKA

GAGYI JÓZSEF

MICSURIN-MEGNYITÓ

ANGI ISTVÁN

A LITURGIKUS TÉR PARADOXONAI

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

SZAKRÁLIS TÉR

2

KÉTEZERÖT HARMADIK FOLYAM / FEBRUÁR

A jelenlegi lapszámban felvetődő kérdések egy lehetséges apropóját akár a Kolozsváron idén tizenharmadik alkalommal megrendezésre kerülő *Dies Mathiae Corvini* (Mátyás Napok) is szolgáltathatnák. Ehhez az alkalomhoz és az általa felvetett problematikához, mely a szakralitásnak a modern ember módosult léthelyzetében való megélésére vonatkozik, a lapszám nem pusztán „kegyeletből”, hanem a maga módján, vagyis alkalmazólag viszonyul.

Olyan kérdéseket vet fel tehát, mint például az, hogy milyen szertartásokkal konstruáljuk meg szakrális tereinket. Hogyan épülnek azoknak határai újjá és milyen jelentéseket közvetítenek? Kik azok, akik számára mindez valóságos értelemmel bír? Miféle rejtett szimbolikát működtetnek a különböző kultúrák az egyes térkonstrukciókban, hogy általuk egy másfajta valóságban való élés váljék lehetővé? Hogyan „szakad” meg a profán térátélés egy székelyföldi középiskola udvarán, mi módon szerveződnek az afrikai szakrális terek határai, és hogyan jelenik meg a szent tér a 20. század templomépítészetiében? És nem utolsósorban: hányadán is állunk ma szakrális tereinkkel, ha mindezekre immár (csak) kérdezni tudunk?

Az ünnep maga azonban már a dolog természeténél fogva is a szövegen kívülre reked, hiszen az nem más, mint „csupán” önmaga.

P.L. - R.L.

KORUNK

FÓRUM • KULTÚRA • TUDOMÁNY

HARMADIK FOLYAM XVI/2. 2005. FEBRUÁR

RIGÁN LÓRÁND • Horror vacui	3
LACKFI JÁNOS • Hogy fájjon; Nénivers (versek)	4
EGYED PÉTER • Alapítás	7
BALON-RUFF ZSOLT • Imagináció: világlás	15
TOMAŽ ŠALAMUN • Óra; Abulafia karmai közt (versek, Lukács Zsolt fordításai)	27
HAJDÚ FARKAS-ZOLTÁN – Húsvét Havannában (próza)	30
FÜSSI NAGY GÉZA • Határtalan szakrális tér: Fekete-Afrika	36
EDVARD KOCBEK • Dialektika; Az elme szabadságáról; Változás (versek, Lukács Zsolt fordításai)	46
SZILÁGYI ORSOLYA • Az egyenlet megoldása	49
GAGYI JÓZSEF • Micsurin-megnyitó	55
PETI LEHEL • Szakrális térátélés és szimbolikus ellenőrzése egy csángó falu környezetében	62
BORDY MARGIT • Délelőtti mámor; Ajándékom a rózsá; Ősz színe ragyog (versek)	68
ANGI ISTVÁN • A liturgikus tér paradoxonai	70
VÁRSZEGI TIBOR • Létalapító tájék	76
TOLL	
KESZEG ANNA • Az EHESS	82
HEIM ANDRÁS • Példázat a talentumokról	85
HISTÓRIA	
KOVÁCS TAMÁS • Budapest ostroma 1944–1945-ben	86
MŰ ÉS VILÁGA	
Az egész korszakot idézőjelbe kellene tenni (Szabó Gyulával beszélget Balázs Imre József)	91
WERCZBERGER PÉTER • Gyergyóditrótól Mexikóvárosig	93
KÖZELKÉP	
BARABÁS KISANNA • Adalékok a marosvécsi református templom építés- és berendezéstörténetéhez	96
KATEDRA	
Stratégiák és lehetőségek a csángók magyar nyelvű oktatásában (Hegyesi Attilával beszélget Peti Lehel)	101
KÁLMÁN UNGVÁRI KINGA • A filozófiatanítás lehetőségei és korlátai	103

TÉKA

GÁLL ANDREA • Szilágyi Domokos új könyve (<i>Ingajarat</i>)	106
KOVÁCS KISS GYÖNGY • Bethlen Miklós és Erdély – angolul	108
ZUH DEODÁTH • A bolondság fordítása	112
TÓTH ZSOMBOR • Viator eruditus	116
KESZEG ANNA • Egy 17. századi prédikációszerző és tudása	120
BARICZ ÁGNES • Átjárások	122
Olvasószolgálat	124

TALLÓ

R. L. • A templomfalakon kívül	125
--------------------------------------	-----

LÉPCSŐ/HÁZ	127
------------------	-----

KÉP

NOVÁK ILDIKÓ

Alapítási év 1926

Főszerkesztő
KÁNTOR LAJOS

Szerkesztőtanács CSIKI LÁSZLÓ (Budapest), EGYED PÉTER, GYÍMESI ÉVA, HAJDÚ FARKAS-ZOLTÁN (Heidelberg), JAKABFFY TAMÁS, KELEMEN HUNOR, KOVALSZKI PÉTER (Detroit), LÁSZLÓFFY ALADÁR, SZILÁGYIN SÁNDOR, VARGHA JENŐ-LÁSZLÓ, VETÉSI LÁSZLÓ, ZEELI MIKLÓS (Budapest)

A szerkesztőség tagjai BALÁZS IMRE JÓZSEF (irodalom), CSEKE PÉTER (szociográfia), HEIM ANDRÁS (műszaki szerkesztő), HORVÁTH ANDOR (főszerkesztő-helyettes), KOVÁCS KISS GYÖNGY (történelem; szerkesztőségi főtitkár), PETI LEHEL (néprajz), RIGÁN LÓRÁND (filozófia)

MÁRTON LEVENTE ATTILA
(gazdasági vezető)

Titkárság BALÁZS JÚLIA, SASS GYÖNGYI, SÓLYOM ANNAMÁRIA

Állandó munkatársak: ILIA MIHÁLY (a Tájéoló szerkesztője); SZÁNTAI JÁNOS (film); DAMOKOS CSABA (grafikai arculat)

Kiadja a Korunk Baráti Társaság, a megjelenéshez támogatást nyújt a Művelődésügyi Minisztérium, a Communitas Alapítvány, a budapesti Illyés Alapítvány, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a Nemzeti Kulturális Alapprogram, a Szabad Sajtó Alapítvány.

Szerkesztőség: Kolozsvár, Iașilor (Nagy-Szamos) utca 14. Tel./fax: 0264/432154; ISSN: 1222-8338; Postacím: 400146 Cluj, c.p. 273, Románia; Internet: www.korunk.org; E-mail: korunk@internet.ro; korunk@korunk.org; Fényszedés: KOMPRESS Kft. Kolozsvár, Gen. Eremia Grigorescu (Rákóczi út) 52; Nyomda: ALUTUS, Csíkszereda, Hargita út 180/A. Tel./fax: 0266/372407. A KORUNK magyarországi terjesztését az Apáczai Sajtóhid Alapítvány végzi (1088. Budapest, Krúdy Gyula u. 3. Tel.: 266-65-85). A lap megrendelhető a következő fax-számon: 0036-1 235-07-39.

stratégiái a 19. század óta divó eredetiségterekvések ellenére a klasszikus retorikai beszéd technikáinak, stratégiáinak örökösei. Ezt abban látom igazolódni, hogy a kötet részei egyrészt megfeleltethetők egy felnövesztett retorikai beszéd részeinek (olvassuk ezt akár Káldi *defensió*jaként mint *genus iudicialé*hez tartozót, akár a rekanonizáció szükséges voltáról meggyőzni akaró *suasiót*, akár tárgya *honestum* volta mellett érvelő szemléltető beszédet), másrészt meg a könyv legelső mondata úgy tükröződik az utolsóban, hogy igazolni látszik magát az érvelési menetet („A múlt: mérték” [9.]; „A múlt ilyenformán mértékké vált, Káldi György jelenkorának eszméi, eszményei a tradícióhoz igazodtak” [211.]). Az eljárást az teszi vonzóvá, hogy a *peroratio principium*ként is olvasható éppen a fentebbiekben már jelzett új kérdésirányai miatt.

Gábor Csilla tudományos szövegét a szerkezetük egészében elemzett három prédikáció közlése követi. Ezek újdonságértéke abban áll, hogy Bellaagh Aladár 1891-es válogatása³ óta Káldi szövegeit nem közölték. A szövegközlés az irodalmi szövegek kritikai kiadási szabályainak figyelembevételével történik.

Keszeg Anna

JEGYZETEK

1. Megelégsem itt ezen szakadásnak a történetírásban bekövetkezett eredményeit elemző írás idézésével. Rűsen, Jörg: A történelem retorikája. In: Thomka Beáta (szerk.): *Narratívák 3. A kultúra narratívái*. Kijárat Kiadó, Bp., 1999. 39–51.

2. A retorika fogalmának illeten értelmezését alkalmazza Szabó G. Zoltán és Szörényi László Kis magyar retorikája. Kötetük „több ezer éves, máig érvényes és az utóbbi évtizedekben világszerte feléledt irodalomelméleti nézőpontként” határozza meg a retorikát. (Szabó G. Z.–Szörényi L. [szerk.]: *Kis magyar retorika*. Bevezetés az irodalmi retorikába. Helikon Kiadó, Bp., 1997. 5.)

3. Bellaagh Aladár (szerk. és vál.): *Káldi válogatott egyházi beszédei*. Bp., 1891.

Átjárások

Mindennemű dolgok változása. Hagyományok, források, távlatok. Szerk. Gábor Csilla

A kolozsvári BBTE Bölcsészettudományi Karának Magyar Irodalomtudományi Tanszéke és a Római Katolikus Teológiai Kar közötti együttműködés eredménye 2002 áprilisában egy konferencia volt. Az arra meghívott előadók dolgozatait rendezte sajtó alá e kötetben Gábor Csilla, aki maga is előadóként, illetve egyik fő szervezőként vette ki részét az eseményből. A tanulmányok szerzői – magyarországi meghívottak, valamint az említett intézmények munkatársai – különböző tudományterületek képviselői (egyház történet, irodalomtörténet, könyvtörténet, történelem), a közös nevezőt azonban a középkori, illetve kora újkori szövegek adják, amelyekre a szerzők – sajátos megközelítésekkel – kutatásaikat alapozzák.

Gábor Csilla három tematikus blokkba rendezi a 13 (4–5–4) tanulmányt. A *Közép-* Komp-Press, Korunk Baráti Társaság, Kolozsvár, 2004.

kori műformák, létformák címet viselő első tömb Vizkelety András írásával indít, *A Leuveni-kódex és az Árpád-kori prédikációirodalom* című tanulmánnyal. E dolgozat hiánypótló olyan értelemben, hogy célja meghatározni a kódex latin nyelvű sermóinak szerzőit, annak keletkezési helyét, és megpróbálja megállapítani lehetséges használói körét is (a magyar irodalomtörténeti kutatás eleddig szinte kizárólag a kódex egyik oldalán felfedezett nyelvemlékre, az *Ómagyar Mária-siralomra* koncentrált). Madas Edit tanulmánya – *Szent László a középkori prédikációirodalomban. Három Szent Lászlóról szóló prédikáció a gyulafehérvári Batthyaneumban* – a magyar szentek hazai kultuszának, illetve az annak terjesztésében komoly szerepet játszó sermóknak használatáról, alakulásáról nyújt egy kisebb képet a Szent

Lászlóról szóló prédikációk kapcsán. E sermók vagy beszédvázlatok nemcsak a prédikáció-műfaj magyarországi fejlődéstörténetére biztosítanak rálátást, hanem a magyar szentek hazai népszerűségi fokának alakulására is. *Az Exemplum mirabile és forrása* az Érdy-kódexben fennmaradt példázat és latin nyelvű forrása összehasonlításának ad teret. Czintos Emese célja nem a „végső, eredeti” (40.) forrás felderítése, hanem a két szöveg összehasonlítása, a textuális különbségek, a variánslemek megfigyelése. A dolgozat annak a hierarchikus viszonyoknak a mellőzését választja, amelyet az ősforrás és a származék megnevezések is illusztrálnak. Elemzése egy-egy szövegvariáns nagymértékű kontextusfüggőségére mutat rá, illetve a variáns és kontextusa kapcsolat által meghatározott funkcionalitásra, amelyik a változat többi változattól való ilyenfajta elkülönülését teszi lehetővé. Bodó Márta *A középkori színjáték világába* vezet. Tanulmánya e színjátékok kialakulását, fejlődését kíséri figyelemmel – magyar nyelvterületen is, ez utóbbi részben a honfoglaló magyarság állatalakoskodásaitól kezdve a kora újkori iskolai színjátszásig elmenően nyújt képet a színjátszás formáiról.

A kötet szerkesztője egyértelműen folytonosságában, összefüggéseiben szemléli azt az irodalmat, amelyet elméleti síkon gyakran korszakhatárokkal választunk el, lezárhatóságot, tiszta kategóriákat tételezve. *A középkori tradíció hatástörténete a kora újkorban* a második tematikus blokk címe, az első tanulmány pedig Gábor Csillák: „...*A'mit üdvösségesnek itiltem, egy-ügyű szókkal... előhoztam*”. *Szempontok a prédikáció-műfaj értelmezéséhez*. A szerző mindvégig figyel arra, hogy maguk a szövegek, a régi magyar irodalom anyaga milyen megközelítést kíván meg, ő maga „az egyházi beszéd retorikái [...] teológiai, részben hermeneutikai körülírására, megközelítésére” vállalkozik. (84.). A kontextus meghatározó ereje válik nyilvánvalóvá ez esetben is, a 17. századi prédikációk forráshasználata kapcsán Gábor Csillák az intertextualitás továbbgondolása felé nyit utat, annak megfontolására ösztönöz, „hogy az idézetek poétikája miképpen hozza létre a különféle szövegtípusok párbeszédét” (94.). Különféle szövegtípusok párbeszédét mutatja be Farmati Anna „...*a' ki' e' napok-*

ban (...) *elméjével Betlehembe mégyen*”. *A 17. századi karácsonyi énekek motívumrétegei és ezek funkciója* című tanulmánya. A motívumvizsgálat egy motívumhálózat létrehozására hívja fel a figyelmet, amelyik a különböző műfajokban egyszerre nyilvánul meg, de nem egyenletes elosztásban (109.), nem ugyanazzal a céllal vagy módszerrel (97.). Ugyanakkor mégis ez teszi lehetővé, hogy egyházi ének, prédikáció és meditáció műfaja átjártsszék egymásba. A prédikáció egy sajátos változatát, a halotti prédikációt hozza közelebb a következő két dolgozat. Horváth Izabella az *Imago vitae et mortis* című kétkötetes prédikációgyűjteményben Baranyai Pál exemplumhasználatát – azok forrásait és funkcióit vizsgálja a szerző elméleti elképzeléseit előtérbe helyezve (*Exemplumhasználat egy 17. századi halottibeszéd-gyűjteményben*). Luffy Katalin tanulmánya – *Változatok a temetési beszédre. Rhédey Ferenc búcsúztatása* – más nézőpontból közelíti az előbbivel rokon beszédtypust. A 17. században megfigyelhető műfajkeveredést, illetve a korszak irodalmára visszavetített szigorú műfaji behatárolások tarthatatlanságát egy funerációs kötet írásainak (predikáció és oráció) vizsgálatával illusztrálja. *Bethlen Miklós emlékirata és a 17. századi puritánus prédikációirodalom közötti kapcsolat történetológiai vonatkozásai* a címe e tematikus tömb utolsó tanulmányának. A szöveg és kontextusának kapcsolata itt is jelentős szerepet kap, Tóth Zsombor célja Bethlen emlékiratának kontextuális meghatározottságát bemutatni egy szempont, a történetológiai felől; ennek módja pedig az emlékirat történelem-szemléletének vizsgálata a kor prédikátori diskurzusának a szövegbe átkerült, beépült elemei alapján. A szerző szerint éppen ez a kikerülhetetlen társadalmi kontextus az, ami az emlékirat következetesen referenciális olvasásának tarthatatlanságát is indokolja (174.).

A harmadik egység négy tanulmánya a *Kultúrtörténeti források, távlatok* cím alá rendeződik. Marton József *Az egységes latin középkori európai kultúra* című írásában az európaiság mibenlétére kérdez rá; az ókori görögök Európa-, illetve európai-fogalmától kezdve a középkorig tekinti át ennek alakulását, kritériumait. V. Ecsedy Judit tanulmánya

(*Katolikus könyvkiadás az Erdélyi Fejedelemség korában*) a könyvtörténet felé fordítja az érdeklődést. Átfogó képet ad arról, hogy kiknek és hol nyomtattak a fejedelemség-korabeli Erdélyben könyveket, ezen belül pedig a katolikus könyvnyomtatás sorsára, sajátos helyzetére is rávilágít (pl. nyomdát még a jezsuiták sem létesítenek kolozsvári működésük ideje alatt ez időben, és Erdélyben a csiksomlyói nyomda 1676-os létesítése előtt katolikus kiadvány Heltai protestáns nyomdájában készült – hamis vagy bevallott nyomdamegjelöléssel). Jakó Klára az irodalom- és nyelvtörténet által is nagymértékben hasznosítható forrásokra (16–17. századi moldvai és havasalföldi román kibocsátók által magyar nyelven írt misszális levelek) hívja fel a figyelmet *Nápolyi Péter, a Movilă vajdák secretariusa* című tanulmányával; ugyanakkor a 16. századi erdélyi értelmiségi karrierlehetőségeinek egyikét mutatja be Nápolyi Péter moldvai kancelláriában folytatott munkássága ismertetésével. Hargittay Emil tanulmánya – *Két erdélyi provenienciájú államelméleti kézirat a 17. századból* – filoló-

giai leírása két kéziratnak, ugyanakkor irodalomtörténeti szempontú hasznosíthatóságukhoz is utat mutat.

A Gábor Csilla által szerkesztett kötet láthatóan igazolja az Érdy-kódex példázatáról neki választott címet. *Mindennemű dolgok változása* nemcsak a két világ, két létrend (égi és földi), illetve a két intézmény találkozására értelmében, hanem azért is, hogy műfajok történeti változásáról számol be, szemléletek és megközelítési módok változásáról. A három tematikus tömb megközelítési irányokat igyekszik megnevezni, nem pedig határokat szab. A szerkesztő interdiszciplináris érdeklődésről és átjárásról beszél a bevezetőben (5.) a két intézmény között, ugyanez vonatkozik az említett tudományterületekre is: a kutatás anyagát képező szövegek egyaránt érdeklik a más-más területek kutatóit (illetve a szövegek maguk is megkínálják ezeket a megközelítéseket). A kötet egyik nagy érdeme éppen az, hogy bizonyítja: lehetséges és eredményes ez az együttműködés.

Baricz Ágnes

„Nincsen nekünk több hazánk ennél”.

Tanulmányok a Bocskai-felkelés történetéhez. Szerkesztette ifj. Barta János, Papp Klára.

Bocskai István fejedelem nevét magyar területen nem övezi oly ismertség és tisztelet, mint Kossuth Lajosét vagy II. Rákóczi Ferencét. Emlékét nem őrzi annyi szobor, sem intézmény- vagy utcanév, mint a két említett szabadságharc vezetőjét. Mozgalmára inkább egy sorozat szegmenseként szoktak hivatkozni, és ismertsége főképp a mai Magyarországon egy megyébe szervezett Hajdú és Bihar területére korlátozódik. Ebből a régióból indult ki ugyanis a Bocskai-szabadságharc a 17. században, amelynek 400. évfordulója kapcsán rendezvények szervezésére, kiadványok megjelenítésére került sor.

Bocskai mozgalma az első a 17. századi Habsburg-ellenes felkelések sorában, s ahogyan a kötet szerzői közül többen megfogalmazták, az „egyetlen sikeres felkelés”. A

Habsburgokkal kötött bécsi béke valóban sikernek tekinthető, ám olyan mulékony győzelemnek, amely nem tudott megnyugvást hozni sem az udvarar és a rendek, sem a Habsburg (magyar)–török viszonyban.

A Bocskai-felkelés jelentősége leginkább példaadó jellegében fogalmazható meg: ráirányította a figyelmet a több évtizede hiányzó királyi udvar szerepére, ugyanakkor a két ország rendjeinek együttműködése és a közös fellépésből fakadó jobb esélyek lehetőségét példázza.

A kötet szerzői között a Bocskai-kutatás ismert szakemberei szerepelnek, akik újra-gondolják és elemzik a 17. századi európai folyamatokat, s ezeknek fényében mutatják be a felkelés szereplőit, céljait, eredményeit.

A kötet nemcsak a szűkebb értelemben vet szakma képviselői, de a történelemtanárok, egyetemi hallgatók és a szélesebb olvasóközönség figyelmét is felkeltheti. (Kisebbségkutatás Könyvek, Lucidus Kiadó, Bp., 2004.) – **K. K. Gy.**

Számunk szerzői

- Angi István (1933) - zeneesztéta, egyetemi tanár, Gh. Dima Zeneakadémia, Kolozsvár
- Balázs Imre József (1976) - irodalomkritikus, PhD, szerkesztő, egyetemi adjunktus, BBTE, Kolozsvár
- Barabás Kisanna (1980) - magiszteri hallgató, BBTE, Kolozsvár
- Baricz Ágnes (1979) - magiszteri hallgató, BBTE, Kolozsvár
- Balon-Ruff Zsolt (1974) - filozófia és közgazdaságtan licenciatús, BBTE, Kolozsvár
- Bordy Margit (1944) - költő, festőművész, Kolozsvár
- Egyed Péter (1954) - filozófiatörténész, író, egyetemi tanár, BBTE, Kolozsvár
- Füssi Nagy Géza (1946) - egyetemi tanár, ELTE, Budapest
- Gál Andrea (1978) - kritikus, doktorandus, Kolozsvár
- Gagyijózsef (1953) társadalomkutató, egyetemi tanár, Sapientia EMTE, Marosvásárhely-Csíkszereda
- Hajdú Farkas-Zoltán (1959) - esszéíró, néprajzkutató, Heidelberg
- Heim András (1946) - képzőművész, Kolozsvár
- Hegyceli Attila (1977) - tanár, Bacău
- Keszeg Anna (1981) - egyetemi hallgató, Párizs - Kolozsvár
- Kálmán Ungvári Kinga (1973) - tanársegéd, doktorandus, BBTE, Kolozsvár
- Kovács Kiss Gyöngy (1960) - történész, Pfd, szerkesztő, Kolozsvár
- Kovács Tamás (1979) - történész, doktorandus, Budapest
- Kocbek, Edvard (1904-1981) - költő, Szlovénia
- Lackfi János (1971) - költő, műfordító, Zsámbék
- Peti Lehel (1981) - szerkesztő, magiszteri hallgató, BBTE, Kolozsvár
- Rigan Lőránd (1980) - szerkesztő, doktorandus, egyetemgyakornok, BBTE, Kolozsvár
- Salamun, Tomaž (1941) - költő, Ljubljana
- Szilágyi Orsolya (1979) - magiszteri hallgató, BBTE, Kolozsvár
- Tóth Zsombor (1974) - irodalomtörténész, PhD, egyetemi adjunktus, BBTE, Kolozsvár
- Várszegi Tibor (1979) - főiskolai docens, PhD, Jászberény
- Werczberger Péter (1939) - orvos, Rehovot, Izrael
- Zuh Deodáth (1982) - magiszteri hallgató, Kolozsvár, doktorandus, Budapest

FOUNDATION

EGYED PÉTER

ÎNTEMEIERE

ENDLESS
SACRAL SPACE:
EQUATORIAL AFRICA

FÜSSI NAGY GÉZA

SPAȚIU SACRU
NESFÎRȘIT: AFRICA
ECUATORIALĂ

EASTER IN HAVANNA

HAJDÚ FARKAS-ZOLTÁN

DE PAȘTI ÎN HAVANA

SOLVING THE EQUATION

SZILÁGYI ORSOLYA

REZOLVAREA ECUAȚIEI

THE MITSHURIN-GARDEN

GAGYI JÓZSEF

GRĂDINA MICIURIN

POEMS

LACKFI JÁNOS
TOMAŽ ŠALAMUN
EDVARD KOČBEK
BORDY MARGIT

POEZII

EXPERIENCE OF THE
SACRED AT THE CSÁNGÓS

PETI LEHEL

EXPERIENȚA SPAȚIULUI
SACRU LA CEANGĂI

THE PARADOXES OF THE
LITURGICAL SPACE

ANGI ISTVÁN

PARADOXURILE
SPAȚIULUI LITURGIC

ABOUT HAMVAS WITH
HEIDEGGER

BALON-RUFF ZSOLT

DESPRE HAMVAS CU
HEIDEGGER

SACRAL
SPACE

SPAȚIU
SACRAL

Ára: 40000 lej